

Vratimo prirodi čedan osmijeh

Savremeno društvo je pod sve većim uticajem globalnog zagrijavanja. S obzirom na prirodu čovjeka da uvijek za rješavanje svojih problema krivca traži u drugima, svjesni smo činjenice da u ovom slučaju krivca može da vidi u samom sebi. Pitanje je zašto smo se dehumanizovali i zašto smo dozvolili da uništavajući prirodu uništavamo svoj život? Ovo je pitanje univerzalnog karaktera i sa ovim problemom je suočen čitav svijet.

Razvojem nauke i tehnike došlo je do lakšeg načina života. Ne živimo više u mraku, svjetlost je na sve strane, nijesmo žedni, toliko je raznih pića i napitaka, hrane ima u izobilju. Naizgled, 21. vijek je vijek ljudske bezbrižnosti. Ono što je nekada davno bio san, postala je stvarnost. Eto, uskoro ćemo stići i do Marsa. Postaćemo savršeni!

Ljudska vrsta je napredovala, došla je do svojeg savršenstva. Da li je? Šta se to desilo sa ljudima? Postali smo destruktivni. Čovjek je zarad male koristi uništio sve oko sebe. U mojem gradu su na obali rijeke Grahovače napravljene mnoge vikendice koje više nemaju funkciju tihog kutka za odmor, već su se pretvorile u mjesto za noćni provod. Ne treba ni razmišljati o tome koliko će radi provoda biti uništen eko sistem. Šume se iz dana u dan pustoše neadekvatnom gradnjom i sječom. Nekada je osnovni uzrok erozija bila prirodna pojava, a danas je to antropogeni činilac. Rijeke su nam prepune smeća. Plastične flaše, limenke, plastične kese i džakovi, ostaci životinjskih kostiju, plastificirani paketi i ostali otpad su svoje mjesto našli u vodama koje da ne teku ličele bi na bare.

Čovjeku je važnije da bude dotjeran, da pije skupocjena pića, da se provodi misleći da je to sjaj koji mu je potreban. Ispod sjaja, takozvane, blagodatni življenja, krije se mračna strana koja polako ruši ljudsko zdravlje, a ozonske rupe se hrane otrovima i prijete nam smrću. Majka priroda gubi svoj sjaj i ljepotu.

Pred čovječanstvom je veliki zadatak. Sačuvati zdravu prirodu oko sebe, ali je sačuvati i za buduća pokoljenja. Ljudska svijest napreduje. Čovjek je svojim (ne) znanjem doprinio da mu je način života mač sa dvije oštrice. Isto kao što ima potencijala da narušava prirodu i prirodna bogatstva, isto tako mora da bude sposoban da svojom kreativnošću, znanjem i vještinama učini nešto da spriječi rušenje prirode, a time i svojeg zdravlja.

Veliki francuski pisac, Šarl Boder, je rekao: „ Sve je simbol što ti vidi oko“. Ova njegova izreka može da i te kako asocira čovjeka da sve što mu je vidno oku, a što je on svojim postupcima „oskrnavio“ može da izmijeni. Jedna od tih ljudskih sposobnosti je i reciklaža otpada koji iz dana u dan zauzima veliku površinu prostora na kojem čovjek obitava. Toliko je plastičnih flaša koje završe prvo na smetilištu, a onda budu spaljene čiji dim čovjek udiše. Umjesto što čovjek bere jelke za Božić i Novu godinu, pogodnije je da reciklažom plastičnih flaša napravi jelku, koja uz vještine i kreativnost može biti pravi ukras u kući. Takođe, plastične flaše, obojene različitim nijansama boja, kojima je otklonjen grlić na vrhu, a u njih usuta zemlja i zasadjeno cvijeće mogu biti improvizovana ograda oko cvijećnjaka. Takođe, prazne plastične flaše svoje mjesto mogu naći i na stolovima unutar kuće kao vazne. Dovoljno ih je izbušiti na više mjesta i oblijepiti ih šišarkama. Služe kao divan ukras.

Tekuće vode, rijeke, potoci su prepuni plastičnih kesa i džakova. Uz malo truda i vještine može se izvršiti njihova reciklaža, a predmeti dobijeni reciklažom mogu imati estetsku i funkcionalnu vrijednost. Od ovih otpada mogu se tkati staze za kupatilo i ukrasne tepiserije.

Takođe, od plastičnih kesa i džakova kombinacijom otpadaka unutrašnje folije od cigareta može se napraviti prekrivač za suncobran koji će pojačati otpor sunčevim zracima. Staklene tegle su veoma pogodne da reciklažom dobije estetsku vrijednost. Ako se oblijepi školjkama i morskim pijeskom dobiće ulogu ukrasnog predmeta. Mit da se Feniks uzdiže iz pepela i ponovo preobražava u pticu neka bude vodilja mnogima da se priroda može osvježiti i da taj mit može postati naša realnost kada je u pitanju reciklaža.

Životna sredina se može zaštititi i raznim edukacijama kroz seminare i radionice na kojima bi učesnici bili upoznati sa vrijednostima očuvanja životne sredine. Treba krenuti , prije svega, od nadležnih institucija koje dozvoljavaju eroziju u prirodi odobravajući gradnju objekata na mjestim gdje priroda treba da ostane „netaknuta“. Organizovati eko- kutke, eko –patrole. Uvesti stroži zakon za one koji ugrožavaju prirodu.

Svaka država na svijetu ima himnu svoje zemlje. Vrijeme je da čitav svijet stvori jednu zajedničku eko- himnu koja bi nas ujedinila u borbi ka očuvanje prirode .Osvijestimo se, edukujmo se, reciklirajmo. Sačuvajmo prirodu jer njenim čuvanjem čuvamo sebe i život ljudi na zemlji. **Vratimo joj čedan osmijeh.**

Primjer kako može da izgleda reciklaža, prikazan je na slijedećim fotografijama. Ovi predmeti su poklonjeni povodom 8. marta majkama djece sa posebnim potrebama i članovima NVO „Pomozimo djeci sa posebnim potrebama“ Rožaje

Reciklaža lepezaste ukrasne folije koja se koristi za cvijeće i čepova od flaša. Ovaj odjevni predmet su koristili glumci na pozorišnoj predstavi koju su izveli učenici Gimnazije „30. septembar“ u Rožajama.(Bluza, suknja, ogrlica i prsten)

Reciklaža plastičnih kesa, stonog miljea, plastične flaše, metalnog poklopca od tegle, aluminijske folije, pepela (u donjem dijelu flaše radi težine) . (Svijećnjak)

Reciklaža staklene tegle u kombinaciji sa morskim pijeskom, školjkama i aluminijumskom folijom.
(Vaza za cvijeće)

Foto: Amra Šutković i Selvija Kuč

Reciklaža staklene tegle i aluminijumske folije.
(Vaza za cvijeće)